

- Η νομιμότητα της εκλογής του Godunov δεν αμφισβητήθηκε τότε από κανέναν. Ωστόσο θεωρήθηκε προσβλητική από την ανώτερη αριστοκρατία, ιδιαίτερα από οικογένειες που ανήκαν στη δυναστεία των Ρουρικιδων ή στους απογόνους του λιθουανικού δυναστικού οίκου. Κατά την άποψη των οικογενειών αυτών, ο Godunov δεν ήταν παρά ένας αναρριχηθείς παρείσακτος ο οποίος καταγόταν από μία οικογένεια Τατάρων που το 1330 είχαν περιέλθει στην υπηρεσία του μοσχοβίτη ηγεμόνα αφού έγιναν πρώτα χριστιανοί.
- Ο Godunov μετά την εκλογή του, εκτός από την εχθρότητα της ανώτερης αριστοκρατίας, είχε να αντιμετωπίσει και μία σειρά από δυσμενή γεγονότα.

Μία τριετής εκτεταμένη σιτοδεία, προξένησε λιμό, επιδημίες, μαζικούς θανάτους και αναταραχή στον αγροτικό πληθυσμό. Οι προσπάθειες του να εδραιώσει τη δική του δυναστεία παντρεύοντας τα παιδιά του με μέλη άλλων δικαστικών οίκων, απέτυχαν όλες.

- Το γεγονός εξάλλου ότι δεν ήταν εκ γενετής πορφυρογέννητος τσάρος τον συνόδεψε μέχρι το τέλος, καθώς οι πράξεις ενός τσάρου ο οποίος δεν είχε εκ γενετής το θείο χάρισμα δεν ήταν για τους συγχρόνους του υπεράνω κάθε κριτικής. Αντίθετα, ο εκλεγμένος τσάρος (και για το λόγο αυτόν εξαρτημένος από την ανθρώπινη βούληση), έγινε, ως κοινός θνητός, αντικείμενο σχολίων και κριτικής. Δεδομένο, το οποίο μείωνε το κύρος του και έδινε την ευκαιρία στους αντιπάλους του να ασκούν δίκαιη ή άδικη κριτική για την κάθε ενέργεια του.
- Η εκλογή του Godunov σε τσάρο ήταν αδύνατο να αμφισβητηθεί νομικά. Έτσι, οι αντίπαλοι του σκέφτηκαν να την ακυρώσουν προβάλλοντας ένα ισχυρότερο τεκμήριο* την παρουσία ενός “πορφυρογέννητου”, άρα αδιαμφισβήτητου διαδόχου του ρωσικού θρόνου. Έπρεπε λοιπόν να αποδείξουν ότι ο τελευταίος γιος του Ιβάν Δ', ο Δημήτριος, δεν είχε πεθάνει αλλά είχε δήθεν ξεφύγει το 1591 από τους πληρωμένους δολοφόνους του Godunov και ζητούσε τώρα τα νόμιμα δικαιώματά του στο ρωσικό θρόνο.